

"Kad ću se povući u šumu
I okružen stablima, živjeti
S pticama i jelenima koji ništa ružno ne govore
Nego je divno živjeti s njima?

Ili se nastaniti u pećini ili pred praznim oltarom,
Ili u podnožju drveća,
Uma nesputanog vezanošću,
Koji se nikad ne osvrće na prošlost?

Kad ću živjeti na mjestu koje nitko ne zove „svojim“ –
Na prirodno otvorenom prostoru
Gdje se mogu slobodno ponašati kako želim,
Bez i najmanje vezanosti za tijelo ili stvari?

I tako, otriježnjeni od svjetovnih želja,
Trebamo razviti želju za boravkom u osami.
Sretnici šetaju tihim i mirnim mjestima,
Daleko od sukoba i objekata zabluda!

Osvježeni mjesečinom cvjetnog mirisa
I rashlađeni spokojnim, tihim povjetarcima,
Oni radosno borave, bez distrakcija,
Umova usmjerenih na donošenje dobrobiti drugima.

Borave koliko god dugo žele
U praznim kućama, pod stablima ili u zabačenim pećinama.
Odbacili su bol žudnje i čuvanja stvari
Te žive samostalno, slobodni od svih briga.

Žive slobodno, bez vezanosti
I nesputani odnosima.
Čak ni najmoćniji ljudi i bogovi
Ne mogu naći ovako zadovoljan i sretan život!"

Ulomak iz 8. poglavlja Vodiča kroz način života Bodhisattve.

Autor je čuveni indijski budistički majstor Shantideva, a djelo je napisano u 8.st.
Ovaj čuveni i univerzalno omiljeni spjev za svakodnevni život već stoljećima nadahnjuje brojna pokoljenja budista i ne-budista.

Novi prijevod na hrvatski, pod suosjećajnim vodstvom Geshe Kelsanga dočarava iznimnu lucidnost i poetsku ljepotu izričaja izvornika i prenosi njegovu punu snagu i duhovni uvid.

Čitamo li polako ove stihove, pomno promišljajući njihov smisao, oni će imati duboko oslobađajući učinak na naš um. Ovaj spjev pobuđuje posebna, pozitivna stanja uma, usmjerava nas iz stanja patnje i sukoba u stanja sreće i mira te nas postupno upoznaje s cijelim Mahayana budističkim putem do prosvjetljenja.

Shantideva

<http://www.bc-kailash.hr/>

—

—